

Invasief mos woekert voort in stuifzanden

Laurens Sparrius, BLWG

De oppervlakte van het mos grijs kronkelsteeltje is tussen 2007 en 2018 met 50% toegenomen, laat onderzoek in drie grote Veluwe zandverstuivingen zien. Op verzoek van de Provincie Gelderland voerden onderzoekers van BLWG en WUR karteringen uit om verbossing en vermossing in kaart te brengen.

De exoot grijs kronkelsteeltje (*Campylopus introflexus*) komt van oorsprong uit Australië en Nieuw-Zeeland en bereikte Nederland in de jaren '60. Daarna breidde de soort zich zeer snel uit. Het meest vinden we de soort nu in stuifzanden en vers geplagde heide, waar weinig beschaduwing van grassen en bomen is. De soort vormt kussens van circa 2 cm dik en is vooral een bedreiging voor kleine soorten korstmossen zoals beermossen, die even hoog worden maar minder concurrentiekrachtig zijn. Eerder toonde onderzoek al aan dat grijs kronkelsteeltje profiteert van stikstofdepositie, terwijl de groei van inheemse korstmossen door stikstof wordt geremd: ze blijven letterlijk kleiner en vestigen zich minder vaak.

Op de afbeelding is het westelijk deel van het Kootwijkerzand te zien, waar het landschap gedomineerd wordt door stuivend zand en mostapijten van het inheemse ruig haarmos (paars). In 2018 is veel van het ruig haarmos vervangen door dikke tapijten van grijs kronkelsteeltje (rood).

Verder lezen

<https://www.blwg.nl/mossen/onderzoek/rapporten/BLWGRapport23.pdf>

Sparrius, L.B. & M.J.P.M. Riksen, 2019. Evaluatie van elf jaar stuifzandbeheer op de Veluwe 2007–2018.

BLWG-rapport 23: 1-128.

